

Nr 136.

Godkänd av första kammaren den 16 april 1920.

Godkänd av andra kammaren den 16 april 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 21.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 12 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 268, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

F ö r s l a g

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Härigenom förordnas, att § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Vid utförsel sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis av tullmedlen:

för 1 kilogram kaffe, bränt eller rostat, icke malet	14,4 öre
» 1 » risstärkelse av vanlig vattenhalt (13 procent)	7 »

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1920 och gäller till och med den 31 maj 1922.

I utlåtande den 12 maj 1919 över det av särskilda sakkunniga angivna förslaget angående spannmålsregleringens avveckling, vari förordats införandet av glidande tullsatser för vissa slag av spannmål, anförde generaltullstyrelsen bland annat, att viss av styrelsen i utlåtandet föreslagen förändring med avseende å nyssnämnda tullsatser påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 av tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd. Denna omredigering syntes emellertid styrelsen, med hänsyn till det ytterst sällan och i mycket ringa utsträckning förekommande utnyttjandet av berörda rätt, utan olägenhet kunna ske sålunda, att bestämmelserna för bröd i nämnda moment helt uteslötes.

Sedan Kungl. Maj:t den 2 augusti 1919 till riksdagen avlätit proposition, nr 2, angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m. samt propositionen hänvisats till första särskilda utskottet, anförde nämnda utskott i utlåtande nr 2 bland annat följande:

»Vidkommande ett av generaltullstyrelsen i ärendet gjort påpekande, att den föreslagna förändringen i tullsatsen för bröd påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd, har utskottet, vid det förhållande att förslag om sådan ändring icke blivit av Kungl. Maj:t framlagt, förutsatt, att närmare utredning i förevarande ämne av Kungl. Maj:t ansetts nödig. Det kan ifrågasättas, om icke en sådan utredning jämväl borde omfatta frågan, huruvida och i så fall under vilken form den i samma moment medgivna rätt till dråback för 'makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete' bör bibehållas.»

Detta uttalande upptogs i riksdagens skrivelse den 21 augusti 1919, nr 3, vari riksdagen anmälde sitt beslut i anledning av propositionen.

Den ovan återgivna propositionen avser, att ur § 13 mom. 1 tulltaxeförordningen måtte uteslutas bestämmelserna om restitutionsrätt för dels bröd, dels ock makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete.

Uppenbart är, att gällande bestämmelser om dråback för bröd ävensom för makaroner och vermiceller av malet eller krossat vete, vilka bestämmelser motsvara de i tulltaxan stadgade tullsatserna för spannmål, icke böra bibehållas i deras nuvarande lydelse, så länge glidtullar gälla för vissa slag av spannmål. På de av chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anförda skäl har riksdagen funnit sig kunna biträda förslaget, att ifrågavarande bestämmelser sättas ur kraft intill utgången av maj 1922, då giltighetstiden för oförmälda glidtullar utgår, dock att i den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen i ämnet vidtagits en redaktionell ändring, för vilken någon särskild motivering icke torde erfordras.

I anslutning till vad sålunda anförts får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till vad i förevarande proposition, nr 268, föreslagits i fråga om upphävande för viss tid av gällande bestämmelser om dråback för bröd samt för makaroner och vermiceller av malet eller krossat vete, antagit följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911
(nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Härigenom förordnas, att § 13 mom. 1 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Vid utförsel sjöledes från stapelstad av följande, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis av tullmedlen:

— — — — —
för 1 kilogram kaffe, bränt eller rostat, icke malet 14,4 öre
» 1 » tobak, arbetad:
— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1920 och gäller till och med den 31 maj 1922.

Stockholm den 16 april 1920.

Med undersätlig vördnad.